

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

Цей Закон визначає правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, умови та порядок його нарахування і сплати та повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування - організаційно-технічна система, призначена для накопичення, зберігання та використання інформації про збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, його платників та застрахованих осіб, що складається з реєстру страхувальників та реєстру застрахованих осіб;

2) єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок) - консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб та членів їхніх сімей на отримання страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

3) застрахована особа - фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок;

4) максимальна величина бази нарахування єдиного внеску - максимальна сума доходу застрахованої особи, що дорівнює п'ятнадцяти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом, на яку нараховується єдиний внесок;

5) мінімальний страховий внесок - сума єдиного внеску, що визначається розрахунково як добуток мінімального розміру заробітної плати на розмір внеску, встановлений законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та підлягає сплаті щомісяця;

6) недоїмка - сума єдиного внеску, своєчасно не нарахована та/або не сплачена у строки, встановлені цим Законом, обчислена територіальними органами Пенсійного фонду України у випадках, передбачених цим Законом;

7) Пенсійний фонд України (далі - Пенсійний фонд) - орган, уповноважений відповідно до цього Закону вести облік платників єдиного внеску, забезпечувати збір та ведення обліку страхових коштів, контролювати повноту та своєчасність їх сплати, вести Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування та виконувати інші функції, передбачені законом;

8) посвідчення застрахованої особи в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - посвідчення застрахованої особи) - спеціальний документ у вигляді електронної смарт-картки з візуальними персоналізованими ознаками, який забезпечує документування, збереження і використання індивідуальної інформації про набуті застрахованою особою права у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування, на якому може зберігатися інша інформація для забезпечення захисту прав застрахованих осіб на отримання коштів та послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням;

9) страхові кошти - кошти, які формуються за рахунок сплати єдиного внеску та надходжень від фінансових санкцій (штрафів та пені), що застосовуються відповідно до закону;

10) страхувальники - роботодавці та інші особи, які відповідно до цього Закону зобов'язані сплачувати єдиний внесок.

2. Інші терміни використовуються у значенні, визначеному законами про окремі види загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 2. Сфера правового регулювання цього Закону

1. Для цього Закону поширюється на відносини, що виникають під час провадження діяльності, пов'язаної із збором та веденням обліку єдиного внеску. Для інших нормативно-правових актів може поширюватися на зазначені відносини лише у випадках, передбачених цим Законом, або в частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Виключно цим Законом визначаються: принципи збору та ведення обліку єдиного внеску;

платники єдиного внеску; порядок нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску;

розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування; орган, що здійснює збір та веде облік єдиного внеску, його повноваження та відповідальність;

склад, порядок ведення та використання даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування; порядок здійснення державного нагляду за збором та веденням обліку єдиного внеску.

Стаття 3. Принципи збору та ведення обліку єдиного внеску

1. Збір та ведення обліку єдиного внеску здійснюються за принципами:

законодавчого визначення умов і порядку його сплати;

обов'язковості сплати;

законодавчого визначення розміру єдиного внеску та пропорцій його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

прозорості та публічності діяльності органу, що здійснює збір та веде облік єдиного внеску;

захисту прав та законних інтересів застрахованих осіб;

державного нагляду за збором та веденням обліку єдиного внеску;

відповідальності платників єдиного внеску та органу, що здійснює збір та веде облік єдиного внеску, за порушення норм цього Закону, а також за невиконання або неналежне виконання покладених на них обов'язків.

Розділ II. ПЛАТНИКИ ЄДИНОГО Внеску, IX ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ

Стаття 4. Платники єдиного внеску

1. Платниками єдиного внеску є:

1) роботодавці:

підприємства, установи та організації, інші юридичні особи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою - підприємцем, якщо виконувати роботи (надані послуги) відповідають видам діяльності, зазначеним у свідоцтві про державну реєстрацію її як підприємця), у тому числі філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи зазначених підприємств, установ і організацій, інших юридичних осіб, які мають окремий баланс і самостійно ведуть розрахунки із застрахованими особами;

фізичні особи - підприємці, зокрема ті, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю, чи за цивільно-правовим договором (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою - підприємцем, якщо виконувати роботи (надані послуги) відповідають видам діяльності, зазначеним у свідоцтві про державну реєстрацію її як підприємця);

фізичні особи, які забезпечують себе роботою самостійно, та фізичні особи, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту);

дипломатичні представництва і консульські установи України, філії, представництва, інші відокремлені підрозділи підприємств, установ та організацій (у тому числі міжнародні), утворені відповідно до законодавства України, які мають окремий баланс і самостійно здійснюють розрахунки із застрахованими особами;

дипломатичні представництва і консульські установи іноземних держав, філії, представництва та інші відокремлені підрозділи іноземних підприємств, установ та організацій (у тому числі міжнародні), розташовані на території України;

підприємства, установи, організації, фізичні особи, які використовують найману працю, військові частини та органи, які виплачують грошове забезпечення, допомогу по тимчасовій непрацездатності, допомогу або компенсацію відповідно до законодавства, - для осіб, зазначених у пунктах 9-14 цієї частини;

2) працівники - громадяни України, іноземці (якщо інше не встановлено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) та особи без громадянства, які працюють: на підприємствах, в установах та організаціях, в інших юридичних осіб, зазначених в абзаці другому пункту 1 цієї частини;

у фізичних осіб - підприємців на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством;

у фізичних осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, та в інших фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту);

3) фізичні особи, які виконують роботи (надають послуги) на підприємствах, в установах та організаціях, в інших юридичних осіб, зазначених в абзаці другому пункту 1 цієї частини, чи у фізичних осіб - підприємців або осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, за цивільно-правовими договорами (крім фізичних осіб - підприємців, якщо виконувати ними роботи (надані послуги) відповідають видам діяльності, зазначеним у свідоцтві про державну реєстрацію їх як підприємців);

4) фізичні особи - підприємці, в тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, та члени сімей цих осіб, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності;

5) особи, які забезпечують себе роботою самостійно - займаються незалежною професійною діяльністю, а саме науковою, літературною, артистичною, художньою, освітньою або викладацькою, а також медичною, юридичною практикою, в тому числі адвокатською, нотаріальною діяльністю, або особи, які провадять релігійну (місіонерську) діяльність, іншу подібну діяльність та отримують

дохід безпосередньо від цієї діяльності, за умови, що такі особи не є найманими працівниками чи підприємцями;

6) громадяни України, які працюють у розташованих за межами України дипломатичних представництвах і консульських установах України, філіях, представництвах, інших відокремлених підрозділах підприємств, установ та організацій (зокрема міжнародних), утворених відповідно до законодавства України (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України);

громадяни України та особи без громадянства, які працюють у дипломатичних представництвах і консульських установах іноземних держав, філіях, представництвах, інших відокремлених підрозділах іноземних підприємств, установ та організацій (зокрема міжнародних), розташованих на території України;

7) особи, які працюють на виборних посадах в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян та отримують заробітну плату (винагороду) за роботу на такій посаді;

8) працівники воєнізованих формувань, гірничорятувальних частин незалежно від підпорядкування, а також особовий склад аварійно-рятувальної служби, утвореної відповідно до законодавства на постійній основі;

9) військовослужбовці (крім військовослужбовців строкової військової служби), особи рядового і начальницького складу;

10) батьки - вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки, якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства;

11) особи, які отримують допомогу по тимчасовій непрацездатності;

12) особи, які проходять строкову військову службу у Збройних Силах України, інших утворених відповідно до закону військових формуваннях, Службі безпеки України, органах Міністерства внутрішніх справ України та службу в органах і підрозділах цивільного захисту;

13) особи, які відповідно до закону отримують допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

14) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за інвалідом I групи або за престарілим, який за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досяг 80-річного віку, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу або компенсацію відповідно до законодавства.

2. Платники єдиного внеску, зазначені у пунктах 2 - 14 частини першої цієї статті, є застрахованими особами відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

3. Платники єдиного внеску, зазначені в пункті 1 частини першої цієї статті, є страхувальниками для платників єдиного внеску, зазначених у пунктах 2, 3, 6-14 частини першої цієї статті.

Стаття 5. Облік платників єдиного внеску

1. Облік осіб, зазначених у частині першій статті 4 цього Закону, ведеться в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Взяття на облік осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється Пенсійним фондом шляхом внесення відповідних відомостей до реєстру страхувальників.

Взяття на облік осіб, зазначених:

в абзацах другому, третьому, п'ятому та шостому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких поширюється дія Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», - здійснюється на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором згідно із Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», не пізніше наступного робочого дня з дня отримання зазначених відомостей;

в абзацах четвертому, шостому та сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», - здійснюється не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від них відповідної заяв.

Зняття з обліку платників єдиного внеску, зазначених в абзацах другому, третьому, п'ятому та шостому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється Пенсійним фондом на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, а платників єдиного внеску, зазначених в абзацах четвертому, шостому та сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», - за їхньою заявою після проведення передбачених законодавством перевірок платників, звірення розрахунків та проведення остаточного розрахунку.

2. Взяття на облік платників єдиного внеску, зазначених у пунктах 2-14 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється Пенсійним фондом з внесенням відповідних відомостей до реєстру застрахованих осіб.

3. Платникам єдиного внеску, зазначеним

у пунктах 1, 4 та 5 частини першої статті 4 цього Закону, в порядку, встановленому Пенсійним фондом, безоплатно надсилається повідомлення про взяття їх на облік, в якому для платників, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, зазначається клас професійного ризику виробництва, до якого віднесено платника.

4. Обов'язки платників єдиного внеску виконують:

у осіб, зазначених в абзацах другому, третьому, п'ятому та шостому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - з дня їх державної реєстрації відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;

у осіб, зазначених в абзацах четвертому, шостому та сьомому пункту 1, пунктах 4 (крім фізичних осіб - підприємців) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - з початку провадження відповідної діяльності;

у осіб, зазначених у пунктах 2, 3, 6, 7 та 8 частини першої статті 4 цього Закону, - з дня укладення трудового договору (контракту) чи цивільно-правового договору.

5. Державна служба зайнятості інформує Пенсійний фонд у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики, про реєстрацію (зняття з реєстрації) трудового договору між фізичною особою - підприємцем або іншою фізичною особою та працівником не пізніше наступного робочого дня після її проведення.

Стаття 6. Права та обов'язки платника єдиного внеску

1. Платник єдиного внеску має право:

1) безоплатно отримувати від територіального органу Пенсійного фонду інформацію, необхідну для виконання обов'язків, покладених на платника згідно з цим Законом, а також для підтвердження надходження до Пенсійного фонду сплачених платником сум єдиного внеску;

2) звертатися до Пенсійного фонду з письмовою заявою про зміну умов сплати єдиного внеску у разі зміни його статусу як платника (або отримання права на зміну розміру єдиного внеску, зокрема у зв'язку із зміною виду економічної діяльності);

3) безоплатно отримувати від Пенсійного фонду консультації та роз'яснення щодо прав та обов'язків платника єдиного внеску, порядку сплати єдиного внеску;

4) оскаржувати в установленому законом порядку рішення територіального органу Пенсійного фонду та дії, бездіяльність його посадових осіб;

5) захищати свої права та законні інтереси, а також права та законні інтереси застрахованих осіб, на користь яких він сплачує єдиний внесок, у тому числі в суді.

2. Платник єдиного внеску зобов'язаний:

1) своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок;

2) вести облік виплат (доходу) застрахованої особи та нарахування єдиного внеску за кожним календарним місяцем і календарним роком, зберігати такі відомості в порядку, передбаченому законодавством;

3) допускати посадових осіб територіального органу Пенсійного фонду до проведення перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску за наявності направлення на перевірку та посвідчення осіб, надавати їм передбачені законодавством документи та пояснення з питань, що виникають у процесі перевірки;

4) подавати звітність до територіального органу Пенсійного фонду у строки, в порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням з відповідними фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та центральним органом виконавчої влади у галузі статистики;

5) надавати безоплатно застрахованій особі та на вимогу членів сім'ї померлої застрахованої особи відомості про заробітну плату (дохід), суму сплаченого єдиного внеску та інші відомості про застраховану особу, що подаються до територіального органу Пенсійного фонду;

6) пред'являти на вимогу застрахованої особи, на користь якої він сплачує єдиний внесок, повідомлення про взяття на облік як платника єдиного внеску та надавати інформацію про сплату єдиного внеску, в тому числі у письмовій формі;

7) перевіряти під час прийняття на роботу наявність у фізичної особи посвідчення застрахованої особи;

8) повідомляти територіальний орган Пенсійного фонду про прийняття на роботу фізичної особи, відомості про яку відсутні в Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування або яка не пред'явила на вимогу платника єдиного внеску посвідчення застрахованої особи, та подавати необхідні відомості і документи для взяття на облік зазначеної особи;

9) отримувати в територіальному органі Пенсійного фонду посвідчення застрахованої особи в порядку, встановленому Пенсійним фондом, та видавати їх застрахованим особам;

10) повідомляти територіальний орган Пенсійного фонду про зміну відомостей, що вносяться до Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, про застраховану особу, на користь якої він сплачує єдиний внесок, у десятиденний строк після надходження таких відомостей;

11) у випадках, передбачених цим Законом і нормативно-правовими актами, прийнятих відповідно до цього Закону, стати на облік у територіальному органі Пенсійного фонду як платник єдиного внеску;

12) виконувати інші вимоги, передбачені цим Законом.

3. Обов'язки, передбачені частиною другою цієї статті, поширюються на платників, зазначених у пунктах 1, 4 та 5 частини першої статті 4 цього Закону.

РОЗДІЛ III. ПОРЯДОК НАРАХУВАННЯ, ОБЧИСЛЕННЯ І СПЛАТИ ЄДИНОГО ВнесКУ. РОЗМІР ЄДИНОГО ВнесКУ

Стаття 7. База нарахування єдиного внеску

1. Єдиний внесок нараховується:

1) для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого), 2, 3, 6, 7 і 8 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму нарахованої заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці», та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами;

для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності; допомоги або компенсації відповідно до законодавства.

Нарахування та сплата єдиного внеску за платників, зазначених у пунктах 10, 12, 13 та 14 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, але не менше мінімального страхового внеску за кожную особу;

2) для платників, зазначених у пункті 4 (крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб, та на суму доходу, що розподіляється між членами сім'ї фізичних осіб - підприємців, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за кожную особу за місяць, у якому отримано дохід (прибуток).

До членів сімей фізичних осіб - підприємців, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності, належать дружина (чоловік), батьки, діти та інші утриманці, які досягли 15-річного віку, не перебувають у трудових або цивільно-правових відносинах з такою фізичною особою - підприємцем, але спільно з ним провадять підприємницьку діяльність і отримують від цього частину доходу;

3) для платників, зазначених у пункті 4 частини першої статті 4 цього Закону, які обрали спрощену систему оподаткування, - на суми, що визначаються такими платниками самостійно для себе та членів сім'ї, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за кожную особу;

4) для платників, зазначених у пункті 11 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму допомоги по тимчасовій непрацездатності.

Платники, зазначені у пунктах 10, 12, 13 та 14 частини першої статті 4 цього Закону, звільняються від сплати єдиного внеску із сум отриманих ними грошового забезпечення, допомоги або компенсації.

2. Для осіб, які працюють у сільському господарстві, зайняті на сезонних роботах, виконують роботи (надають послуги) за цивільно-правовими договорами, творчих працівників (архітекторів, художників, артистів, музикантів, композиторів, критиків, мистецтвознавців, письменників, кінематографістів), та інших осіб, які отримують заробітну плату (дохід) за виконану роботу (надані послуги), строк виконання яких перевищує календарний місяць, єдиний внесок нараховується на суму, що визначається шляхом ділення заробітної плати (доходу), виплаченої за результатами роботи, на кількість місяців, за які вона нарахована.

Зазначений порядок нарахування внеску поширюється також на осіб, яким після звільнення з роботи нараховано заробітну плату (дохід) за відпрацьований час або згідно з рішенням суду - середню заробітну плату за вимушений прогул.

3. Нарахування єдиного внеску здійснюється в межах максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом.

4. Єдиний внесок нараховується на суми, зазначені в частинах першій і другій цієї статті, не зменшені на суму відрухувань податків, інших обов'язкових платежів, що відповідно до закону сплачуються із зазначених сум, та на суми утримань, що здійснюються відповідно до закону або за договорами позики, придбання товарів та виплат на інші цілі за дорученням отримувача.

5. Єдиний внесок нараховується на суми, зазначені в частинах першій і другій цієї статті, незалежно від джерел їх фінансування, форми, порядку, місця виплати та використання, а також від того, чи виплачені такі суми фактично після їх нарахування до сплати.

6. Нарахування єдиного внеску за платників, зазначених у пунктах 2, 3, 6, 7, 8, 9 та 11 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється платниками, зазначеними у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, за рахунок сум, на які єдиний внесок нарахований.

7. Перелік видів виплат, на які не нараховується єдиний внесок, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. Розмір єдиного внеску для кожної категорії платників, визначених цим Законом, та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування встановлюються з урахуванням того, що вони повинні забезпечувати застрахованим особам страхові виплати і соціальні послуги, передбачені законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для забезпечення страхових виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; покриття адміністративних витрат із забезпечення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

2. Єдиний внесок не входить до системи оподаткування. Податкове законодавство не регулює порядок нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску.

3. Кошти, що надходять від сплати єдиного внеску та застосування фінансових санкцій відповідно до цього Закону, не можуть зараховуватися до Державного бюджету України, бюджетів інших рівнів та використовуватися на цілі, не передбачені законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

4. Порядок нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску визначається виключно цим Законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами.

5. Єдиний внесок для платників, зазначених у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у відсотках до визначеної абзацом першим пункту 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску (за винятком винагороди за цивільно-правовими договорами) відповідно до класів професійного ризику виробництва, до яких віднесено платників єдиного внеску, з урахуванням видів їх економічної діяльності:

Клас професійного ризику виробництва	Розмір єдиного внеску
1	36,76
2	36,77
3	36,78
4	36,79
5	36,8
6	36,82
7	36,83
8	36,85
9	36,86
10	36,88
11	36,9
12	36,92
13	36,93
14	36,95
15	37
16	37,04
17	37,06
18	37,13
19	37,16
20	37,17
21	37,18
22	37,19
23	37,26
24	37,3
25	37,33
26	37,39
27	37,45
28	37,51
29	37,58
30	37,6
31	37,61
32	37,65
33	37,66
34	37,77
35	37,78
36	37,86
37	37,87
38	37,96
39	37,97
40	37,99
41	38
42	38,03
43	38,05
44	38,1
45	38,11
46	38,19
47	38,24
48	38,26
49	38,28
50	38,45
51	38,47
52	38,52
53	38,54
54	38,57
55	38,66
56	38,74
57	39,01
58	39,02
59	39,1
60	39,48
61	39,76
62	39,9
63	40,19
64	40,4
65	42,61
66	42,72
67	49,7

Для бюджетних установ єдиний внесок встановлюється у розмірі 36,3 відсотка визначеної бази нарахування.

Для платників, зазначених у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю найманих працівників із числа осіб льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації (пілотів, штурманів, бортінженерів, бортмеханіків, бортрадисти, льотчики-наглядачі) і бортоператорів, які виконують спеціальні роботи в польотах, єдиний внесок встановлюється у розмірі 45,96 відсотка визначеної бази нарахування для цих осіб.

Для платників, зазначених у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється єдиний внесок у розмірі 34,7 відсотка винагороди за цивільно-правовими договорами.

Суб'єкт господарської діяльності, який провадить господарську діяльність у декількох видах економічної діяльності, під час визначення розміру єдиного внеску відноситься до класу професійного ризику виробництва за основним видом його економічної діяльності.

Відокремлений підрозділ юридичної особи (філія або представництво), розрахунки з оплати праці якого проводяться нецентралізовано, під час визначення розміру єдиного внеску відноситься до того виду економічної діяльності, якому відповідає його діяльність.

Відокремлений підрозділ юридичної особи (філія або представництво), який провадить свою діяльність у декількох видах економічної діяльності, відноситься до класу професійного ризику виробництва за основним видом його економічної діяльності.

6. Єдиний внесок для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону (військових частин та органів, які виплачують грошове забезпечення особам, зазначеним у пункті 9 частини першої статті 4 цього Закону), встановлюється у розмірі 34,7 відсотка суми грошового забезпечення.

Єдиний внесок для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону (крім військових частин та органів, які виплачують грошове забезпечення особам, зазначеним у пункті 9 частини першої статті 4 цього Закону), встановлюється у розмірі 33,2 відсотка визначеної абзацом другим пункту 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

7. Єдиний внесок для платників, зазначених у пунктах 2, 6-8 частини першої статті 4 цього Закону (крім осіб, зазначених у частині дев'ятій цієї статті), встановлюється у розмірі 3,6 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

Для найманих працівників - інвалідів, які працюють на підприємствах УТОГ, УТОС, єдиний внесок встановлюється у розмірі 2,85 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

8. Єдиний внесок для платників, зазначених у пункті 3 частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 2,6 відсотка винагороди за цивільно-правовими договорами.

9. Для платників, які працюють на посадах, робота на яких зараховується до стажу, що дає право на одержання пенсії відповідно до законів України «Про державну службу», «Про прокуратуру», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про статус народного депутата України», «Про Національний банк України», «Про службу в органах місцевого самоврядування», Митного кодексу України, Положення про помічника-консультанта народного депутата України, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року, а також для льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації (пілотів, штурманів, бортінженерів, бортмеханіків, бортрадистів, льотчиків-наглядачів) і бортоператорів, які виконують спеціальні роботи в польотах, встановлюється єдиний внесок у розмірі 6,1 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

10. Єдиний внесок для платників, зазначених у пункті 9 частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 2,6 відсотка грошового забезпечення.

11. Єдиний внесок для платників, зазначених у пунктах 4 та 5 частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 34,7 відсотка визначеної пунктами 2 та 3 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

У разі бажання осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, брати участь на добровільних засадах:

у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, єдиний внесок встановлюється у розмірі 36,6 відсотка визначеної для цієї категорії осіб бази нарахування єдиного внеску;

у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, єдиний внесок встановлюється у розмірі 36,21 відсотка визначеної для цієї категорії осіб бази нарахування єдиного внеску.

У разі бажання зазначених осіб бути застрахованими за всіма видами загальнообов'язкового державного соціального страхування (пенсійним, на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності) єдиний внесок встановлюється у розмірі 38,11 відсотка визначеної для цієї категорії осіб бази нарахування єдиного внеску.

12. Єдиний внесок для платників, зазначених у пункті 11 частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 2 відсотки суми допомоги по тимчасовій непрацездатності.

13. Єдиний внесок для підприємств, установ і організацій, в яких працюють інваліди, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих інвалідів.

14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій інвалідів, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість інвалідів становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної

пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій інвалідів, в яких кількість інвалідів становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих інвалідів.

15. Суми єдиного внеску розподіляються за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування пропорційно до сум єдиного внеску (у відсотках):

1) сума єдиного внеску, зазначеного у частині п'ятій цієї статті:

Клас професійного ризику виробництва	Загальнообов'язкове державне соціальне страхування (до солідарної системи)	Загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття	Загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з нещасним випадком на виробництві та втратою працездатності	Загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності
1	90,3156	4,0805	3,8085	1,7954
2	90,291	4,0794	3,8075	1,8221
3	90,2665	4,0783	3,8064	1,8488
4	90,2419	4,0772	3,8054	1,8755
5	90,2174	4,0761	3,8043	1,9022
6	90,1683	4,0739	3,8023	1,9555
7	90,1439	4,0728	3,8012	1,9821
8	90,0949	4,0706	3,7992	2,0353
9	90,0704	4,0695	3,7982	2,0619
10	90,0217	4,0672	3,7961	2,115
11	89,973	4,065	3,794	2,168
12	89,9242	4,0628	3,792	2,221
13	89,8998	4,0617	3,791	2,2475
14	89,8512	4,0595	3,7889	2,3004
15	89,7297	4,0541	3,7838	2,4324
16	89,6328	4,0497	3,7797	2,5378
17	89,5844	4,0475	3,7777	2,5904
18	89,4156	4,0399	3,7705	2,774
19	89,3434	4,0366	3,7675	2,8525
20	89,3193	4,0355	3,7665	2,8787
21	89,2953	4,0344	3,7655	2,9048
22	89,2713	4,0333	3,7645	2,9309
23	89,1035	4,0258	3,7574	3,1133
24	89,008	4,0214	3,7534	3,2172
25	88,9366	4,0182	3,7503	3,2949
26	88,7938	4,0118	3,7443	3,4501
27	88,6516	4,0053	3,7383	3,6048
28	88,5098	3,9989	3,7323	3,759
29	88,3448	3,9915	3,7254	3,9383
30	88,2978	3,9894	3,7234	3,9894
31	88,2744	3,9883	3,7224	4,0149
32	88,1805	3,9841	3,7185	4,1169
33	88,1572	3,983	3,7175	4,1423
34	87,9005	3,9714	3,7066	4,4215
35	87,8771	3,9704	3,7057	4,4468
36	87,6915	3,962	3,6978	4,6487
37	87,6683	3,9609	3,6969	4,6739
38	87,4605	3,9515	3,6881	4,8999
39	87,4375	3,9505	3,6871	4,9249
40	87,3914	3,9484	3,6852	4,975
41	87,3684	3,9474	3,6842	5,0
42	87,2995	3,9443	3,6813	5,0749
43	87,2536	3,9422	3,6794	5,1248
44	87,1392	3,937	3,6745	5,2493
45	87,1162	3,936	3,6736	5,2742
46	86,9338	3,9277	3,6659	5,4726
47	86,8201	3,9226	3,6611	5,5962
48	86,7747	3,9205	3,6592	5,6456
49	86,7293	3,9185	3,6573	5,6949
50	86,3459	3,9012	3,6411	6,1118
51	86,3011	3,8991	3,6392	6,1606
52	86,1889	3,8941	3,6345	6,2825
53	86,1442	3,8921	3,6326	6,3311
54	86,0773	3,889	3,6298	6,4039
55	85,8769	3,88	3,6213	6,6218
56	85,6995	3,872	3,6138	6,8147
57	85,1064	3,8452	3,5888	7,4596
58	85,0846	3,8442	3,5879	7,4833
59	84,9105	3,8363	3,5806	7,6726
60	84,0932	3,7994	3,5461	8,5613
61	83,5011	3,7726	3,5211	9,2052
62	83,208	3,7594	3,5088	9,5238
63	82,6075	3,7323	3,4835	10,1767
64	82,1782	3,7129	3,4653	10,6436
65	77,916	3,5203	3,2856	15,2781
66	77,7153	3,5112	3,2772	15,4963
67	66,8008	3,0181	2,8169	27,3642

16. Для бюджетних установ сума єдиного внеску розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 4,3228 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 95,6772 відсотка.

18. Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці першому частини шостої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 4,3228 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 95,6772 відсотка.

Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці другого частини шостої цієї статті, спрямовується на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи).

19. Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці першому частини сьомої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 16,6667 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 27,7778 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 55,5555 відсотка.

Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці другому частини сьомої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 21,0526 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 8,7719 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 70,1755 відсотка.

20. Сума єдиного внеску, зазначеного в частині восьмій цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 23,0769 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 76,9231 відсотка.

21. Сума єдиного внеску, зазначеного в частині дев'ятій цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 9,8361 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 16,3934 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 73,7705 відсотка.

22. Сума єдиного внеску, зазначеного в частині десятій цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 23,0769 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 76,9231 відсотка.

23. Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці першому частини одинадцятої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 4,3228 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 95,6772 відсотка.

Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці третьому частини одинадцятої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 4,0983 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 5,1913 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 90,7104 відсотка.

Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці четвертому частини одинадцятої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 4,1425 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, - 4,1701 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 91,6874 відсотка.

Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці п'ятому частини одинадцятої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 3,9360 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 4,9855 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, - 3,9622 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 87,1163 відсотка.

24. Сума єдиного внеску, зазначеного в частині дванадцятій цієї статті, спрямовується на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи).

25. Сума єдиного внеску, зазначеного в частині тринадцятій цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 17,8359 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 16,6468 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, - 17,9548 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 47,5625 відсотка.

26. Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці першому частини чотирнадцятої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 9,4340 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, - 15,0943 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 75,4717 відсотка.

Сума єдиного внеску, зазначеного в абзаці другому частини чотирнадцятої цієї статті, розподіляється:

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 12,7273 відсотка;

на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, - 14,5455 відсотка;

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (до солідарної системи) - 72,7272 відсотка.

27. Суми фінансових санкцій розподіляються відповідно до пропорцій, визначених для розподілу єдиного внеску.

28. У разі необхідності центральний орган виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики за пропозицією правліль відповідних фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування подає узгоджені зі сторонами соціального діалогу зміни розміру єдиного внеску та пропорцій його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування до Кабінету Міністрів України для внесення їх на розгляд Верховної Ради України.

Пропозиції щодо змін розміру єдиного внеску та пропорцій його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування вносяться Кабінетом Міністрів України одночасно з проектом закону про Державний бюджет України на наступний рік.

Стаття 9. Порядок обчислення і сплати єдиного внеску

1. Єдиний внесок обчислюється виключно у національній валюті, у тому числі з виплат (доходу), що здійснюються в натуральній формі.

Обчислення єдиного внеску із сум, виражених в іноземній валюті, здійснюється шляхом перерахування зазначених сум у національну валюту України за офіційним курсом національної валюти до іноземної валюти, установленим Національним банком України на день обчислення єдиного внеску.

2. Обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок.

3. Обчислення єдиного внеску територіальними органами Пенсійного фонду у випадках, передбачених цим Законом, здійснюється на підставі актів перевірки правильності нарахування та сплати єдиного внеску, звітності, що подається платниками до територіальних органів Пенсійного фонду, бухгалтерських та інших документів, що підтверджують суми виплат (доходу), на суми яких (якого) відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок.

4. Обчислення єдиного внеску за минулі періоди здійснюється виходячи з розміру єдиного внеску, що діяв на день нарахування (обчислення, визначення) заробітної плати (доходу), на яку відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок.

5. Сплата єдиного внеску здійснюється виключно у національній валюті шляхом внесення відповідних сум єдиного внеску на рахунки територіальних органів Пенсійного фонду, відкриті в органах Державного казначейства України для його зарахування.

6. Для зарахування єдиного внеску в органах Державного казначейства України відкриваються в установленому порядку небюджетні рахунки відповідному територіальному органу Пенсійного фонду. Зазначені рахунки відкриваються виключно для обслуговування коштів єдиного внеску.

Обслуговування коштів єдиного внеску здійснюється згідно з положенням про рух коштів, що затверджується Державним казначейством України та Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Розрахункове обслуговування територіального органу Пенсійного фонду здійснюється відповідно до умов договорів між органами Державного казначейства України і власниками рахунків.

7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунку.

Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують внесок шляхом готівкових розрахунків через банки чи відділення зв'язку.

8. Платники єдиного внеску зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за відповідний базовий звітний період, не пізніше 20 числа місяця, що настає за базовим звітним періодом.

При цьому платники, зазначені у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, під час кожної виплати заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на суми якої (якого) нараховується єдиний внесок, одночасно з видачею зазначених сум зобов'язані сплачувати нарахований на ці виплати єдиний внесок у розмірі, встановленому для таких платників (авансові платежі). Винятком є випадки, якщо внесок, нарахований на ці виплати, вже сплачений у строки, встановлені абзацом першим цієї частини, або за результатами звірення платника з територіальним органом Пенсійного фонду за платником визнана переплата єдиного внеску, сума якої перевищує суму внеску, що підлягає сплаті, або дорівнює їй. Кошти перераховуються одночасно з отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення), у тому числі в безготівковій чи натуральній формі. При цьому фактичним отриманням (перерахуванням) коштів на оплату праці (виплату доходу, грошового забезпечення) вважається отримання відповідних сум готівкою, зарахування на рахунок одержувача, перерахування за дорученням одержувача на будь-які цілі, отримання товарів (послуг) або будь-яких інших матеріальних цінностей у рахунок зазначених виплат, фактичне здійснення з таких виплат відрахувань згідно із законодавством або виконавчими документами чи будь-яких інших відрахувань.

Базовим звітним періодом є календарний місяць, а для платників, зазначених в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - календарний рік.

9. Обчислення і сплата єдиного внеску за платників, зазначених у пунктах 2, 3, 6, 7, 8, 9 та 11 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюються платниками, зазначеними у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, за рахунок сум, на які внесок нарахований.

10. Днем сплати єдиного внеску вважається:

1) у разі перерахування сум єдиного внеску з рахунку платника на відповідні рахунки Пенсійного фонду - день списання банком або Державним казначейством України суми платежу з рахунку платника незалежно від часу її зарахування на рахунок Пенсійного фонду;

2) у разі сплати єдиного внеску готівкою - день прийняття до виконання банком або іншою установою - членом платіжної системи документа на переказ готівки разом із сумою коштів у готівковій формі.

11. У разі несвочасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

12. Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника.

За наявності у платника єдиного внеску одночасно із зобов'язаннями із сплати єдиного внеску зобов'язання із сплати податків, інших обов'язкових платежів, передбачених законом, або зобов'язань перед іншими кредиторами зобов'язання із сплати єдиного внеску виконуються в першу чергу і мають пріоритет перед усіма іншими зобов'язаннями, крім зобов'язань з виплати заробітної плати (доходу).

13. Суми помилково сплаченого єдиного внеску зараховуються в рахунок майбутніх платежів єдиного внеску або повертаються платникам у порядку і строки, визначені Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та Державним казначейством України.

14. Єдиний внесок, що відповідно до цього Закону підлягає сплаті із сум виплат за період з дня виникнення у платника відповідного зобов'язання до дня включення територіальним органом Пенсійного фонду даних про такого платника до Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, сплачується (стягується) на загальних підставах відповідно до цього Закону за зазначений період.

Стаття 10. Добровільна сплата єдиного внеску

1. Платниками, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску, є:

особи, зазначені у пунктах 4 та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності;

члени фермерського господарства, особистого селянського господарства - на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності та витратами, зумовленими похованням, та пенсійне страхування;

громадяни України, які працюють за межами України, - на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, та пенсійне страхування.

2. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування протягом строку, визначеного в договорі про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, але не менше одного року.

3. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, подають до територіального органу Пенсійного фонду за місцем проживання відповідну заяву в порядку та за формою, встановленою Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

4. Особи, які подали заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

5. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

6. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

7. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

8. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

9. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

10. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

11. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

12. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

13. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

14. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

15. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

16. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

17. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

18. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

19. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

20. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

21. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

22. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

новленими Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Територіальний орган Пенсійного фонду, що отримав заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

3. Особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

4. У договорі про добровільну участь зазначаються:

назва документа;

відомості про особу, які вносяться до системи персоналізованого обліку (частина третьої статті 20 цього Закону);

вид (види) загальнообов'язкового державного соціального страхування, у якому особа братиме участь;

строк дії договору;

порядок сплати єдиного внеску та рахунки, на які він має сплачуватися;

умови набуття застрахованою особою права на виплати за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням відповідно до закону;

умови розірвання договору;

права та обов'язки сторін, відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору;

інші умови за згодою сторін або передбачені типовим договором про добровільну участь, що не суперечать законодавству про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Договір про добровільну участь набирає чинності з дня його підписання.

5. Єдиний внесок для осіб, зазначених у пунктах 4 та 5 частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі, визначеному частиною одинадцятої статті 8, та розподіляється відповідно до частини двадцять четвертої статті 8 цього Закону.

Для осіб, зазначених в абзацах третьому та четвертому частини першої цієї статті, які виявили бажання брати участь в одному з видів загальнообов'язкового державного соціального страхування, розмір єдиного внеску визначається у таких відсотках до бази нарахування єдиного внеску, передбаченої пунктом 3 частини першої статті 7 цього Закону:

на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування - 33,2 відсотка, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття - 1,5 відсотка, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, - 1,9 відсотка, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричин

ня на централізовані рахунки фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування відповідно до визначених законом пропорцій.

Обмін інформацією щодо перерахованих на рахунки фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування страхових коштів здійснюється у порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням із зазначеними фондами та Державним казначейством України.

2. Із страховими коштами, акумульованими на рахунках Пенсійного фонду, здійснюються такі операції:

1) перерахування на рахунки фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування відповідно до встановлених законом пропорцій розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

2) повернення платникам єдиного внеску надміру або помилково сплачених сум;

3) повернення безпідставно стягнених сум єдиного внеску (абзац другий частини третьої статті 26 цього Закону).

3. Кошти фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування обслуговуються органами Державного казначейства України на безоплатній основі.

РОЗДІЛ IV. ПОВНОВАЖЕННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ ЩОДО ЗБОРУ ТА ОБЛІКУ ЄДИНОГО Внеску. Державний нагляд за збором та веденням обліку єдиного внеску

Стаття 12. Завдання та функції Пенсійного фонду

1. Завданнями Пенсійного фонду є забезпечення збору єдиного внеску, ведення обліку надходжень від його сплати та здійснення контролю за сплатою єдиного внеску.

2. Пенсійний фонд відповідно до покладених на нього завдань:

аналізує та спільно з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування прогнозує надходження коштів від сплати єдиного внеску;

забезпечує збір та ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску;

здійснює контроль за додержанням законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, правильністю нарахування, обчислення, повнотою і своєчасністю сплати єдиного внеску;

встановлює форми, строки і порядок прийняття та обробки звітності, зокрема в електронній формі, від платників щодо нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску;

формує та веде Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування, здійснює заходи щодо забезпечення доступу до даних Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування відповідно до цього Закону;

готує звітність, передбачену цим Законом;

взаємодіє в установленому законодавством порядку з Державним казначейством України, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

узгаляють практику застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску і подає центральному органу виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики пропозиції щодо його вдосконалення; надає роз'яснення з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

здійснює інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 13. Права Пенсійного фонду та його територіальних органів

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи мають право:

1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від фізичних осіб - підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші відомості, необхідні для виконання Пенсійним фондом функцій, передбачених цим Законом;

2) проводити не частіше ніж один раз на календарний рік планову, а у випадках, передбачених законом, - позапланову перевірку на підприємствах, в установах і організаціях, у фізичних осіб - підприємців бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема письмові) з питань, що виникають під час такої перевірки.

Планові та позапланові перевірки проводяться у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України за погодженням із сторонами соціального діалогу.

Порядок взаємодії податкових органів і органів Пенсійного фонду під час організації та проведення планових перевірок встановлюється Пенсійним фондом спільно з Державною податковою адміністрацією України;

3) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також від фізичних осіб - підприємців усунення виявлених порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

4) вилучати в установленому законодавством порядку у підприємств, установ і організацій, фізичних осіб - підприємців копії документів, що підтверджують заниження розміру заробітної плати (доходу) та інших виплат, на які нараховується єдиний внесок;

5) звертатися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство платника єдиного внеску;

6) застосовувати фінансові санкції, передбачені цим Законом;

7) стягувати з платників несплачені суми єдиного внеску;

8) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

9) у разі виявлення фактів порушення порядку нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску звертатися в установленому законом порядку до відповідних правоохоронних органів;

10) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 14. Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:

1) надавати на безоплатній основі інформацію з Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту населення в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики;

2) до 1 червня року, що настає за звітним, складати прогноз надходжень страхових коштів на наступний бюджетний рік;

3) щомісяця, щокварталу та щороку подавати центральному органу виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування звіти про надходження сум єдиного внеску та фінансових санкцій, застосованих відповідно до закону. Форма звіту та строки його подання визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики за погодженням із фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

4) до 1 квітня року, що настає за звітним, оприлюднювати річний звіт про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску за минулий рік;

5) щокварталу інформувати Кабінет Міністрів України про основні показники сплати єдиного внеску. Перелік показників, порядок та строки інформування визначаються Кабінетом Міністрів України;

6) здійснювати контроль за дотриманням платниками єдиного внеску вимог цього Закону;

7) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;

8) здійснювати контроль за достовірністю відомостей, поданих до Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування;

9) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

10) надавати безоплатно платникам єдиного внеску в усній та письмовій формі консультації з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, роз'яснювати їхні права і обов'язки;

11) за вимогою платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, проводити звернення сум нарахування та сплати ними єдиного внеску.

Стаття 15. Державний нагляд за збором та веденням обліку єдиного внеску

1. Державний нагляд за діяльністю Пенсійного фонду щодо збору єдиного внеску, ведення обліку надходжень від його сплати та контролю за сплатою здійснюють центральні органи виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики та у сфері фінансів.

2. Рішення органів, уповноважених здійснювати державний нагляд, є обов'язковими для виконання. Рішення органів державного нагляду можуть бути оскаржені в судовому порядку.

3. У разі якщо Пенсійний фонд прийняв рішення з порушенням законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску або не виконує вимог законодавства, відповідний орган державного нагляду встановлює факт порушення і визначає строк для його усунення.

Якщо протягом такого строку Пенсійний фонд не усуне порушення, незаконне рішення скасовується органом державного нагляду, а посадові особи, винні в порушенні, притягаються до відповідальності згідно із законом.

4. Пенсійний фонд зобов'язаний надавати органам державного нагляду документи та інформацію для здійснення ними функцій з державного нагляду.

5. За ініціативою органів державного нагляду може призначатися аудиторська перевірка діяльності Пенсійного фонду із забезпечення збору та обліку єдиного внеску. Фінансування проведення такої перевірки здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

РОЗДІЛ V. Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування

Стаття 16. Призначення та структура Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - Державний реєстр) створюється для забезпечення:

ведення обліку платників і застрахованих осіб у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування та їх ідентифікації;

накопичення, зберігання та автоматизованої обробки інформації про сплату платниками єдиного внеску та про набуття застрахованими особами права на отримання страхових виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

нарахування та обліку виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

2. Державний реєстр складається з реєстру страхувальників і реєстру застрахованих осіб.

3. Ведення Державного реєстру здійснюється на підставі положення про Державний реєстр, що затверджується Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 17. Використання інформації з Державного реєстру

1. Інформація з Державного реєстру використовується з додержанням вимог статті 23 Закону України «Про інформацію» виключно для потреб, визначених цим Законом та законами з окремих видів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

2. Між Пенсійним фондом, що веде Державний реєстр, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування здійснюється обмін інформацією на безоплатній основі в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

3. Пенсійний фонд та Державна податкова адміністрація України здійснюють обмін інформацією з Державного реєстру та Державного реєстру фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів у порядку, встановленому Пенсійним фондом спільно з Державною податковою адміністрацією України.

4. Інформація з Державного реєстру надається на запит платників єдиного внеску та/або застрахованих осіб у порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

5. Надання доступу до інформації з Державного реєстру здійснюється у порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 18. Джерела формування Державного реєстру

1. Джерелами формування Державного реєстру є відомості, що надходять до Пенсійного фонду від:

державних реєстраторів юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

платників єдиного внеску; застрахованих осіб;

фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;

державних органів реєстрації актів цивільного стану; органів державної податкової служби;

органів державної статистики;

державної служби зайнятості;

інших підприємств, установ, організацій та військових частин;

органів Державного казначейства України;

територіальних органів Пенсійного фонду за результатами перевірок платників єдиного внеску;

інших джерел, передбачених законодавством.

Стаття 19. Реєстр страхувальників

1. Реєстр страхувальників - автоматизований банк відомостей, створений для ведення обліку платників єдиного внеску - страхувальників.

2. До реєстру страхувальників вносяться такі відомості:

1) ідентифікаційний код юридичних осіб (ідентифікаційний номер фізичних осіб - платників податків). Відомості про осіб, які через релігійні або інші переконання відмовилися від ідентифікаційного номера та мають у паспорті відмітку про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера, обліковуються в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики;

2) найменування (для фізичних осіб - підприємців та фізичних осіб, які використовують найману працю, - прізвище, ім'я, по батькові);

3) місцезнаходження (для юридичної особи) та місце реєстрації місця проживання або місце фактичного проживання (для фізичної особи);

4) форма власності;

5) види економічної діяльності, в тому числі основний;

6) клас професійного ризику виробництва;

7) кількість працівників на дату подання звітності та осіб, які виконують роботи (надають послуги) за цивільно-правовими договорами;

8) інша інформація, необхідна для обліку платників, їх зобов'язань та сплати єдиного внеску.

Стаття 20. Реєстр застрахованих осіб

1. Реєстр застрахованих осіб - автоматизований банк відомостей, створений для ведення єдиного обліку фізичних осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до закону.

2. Персоніфіковані відомості про заробітну плату (дохід), грошове забезпечення, допомогу, компенсацію) застрахованих осіб, на яку нараховано і з якої сплачено страхові внески, та інші відомості подаються до Пенсійного фонду роботодавцями, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та органами, які виплачують грошове забезпечення, допомогу та компенсацію відповідно до законодавства.

Відомості про фізичних осіб - підприємців та осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, подаються безпосередньо зазначеними особами.

Порядок та строки подання відомостей, зазначених в абзацах першому і другому цієї частини, встановлюються Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

3. На кожну застраховану особу заводиться персональна облікова картка, до якої включаються такі відомості:

1) умовно-постійна частина картки:

номер посвідчення застрахованої особи; прізвище, ім'я та по батькові на момент подання відомостей до Пенсійного фонду; дата народження;

стать;

серія, номер і назва документа, з якого взято відомості для персональної облікової картки;

громадянство;

номер телефону (за згодою);

відмітка про смерть;

2) частина картки, що відображає загальний страховий стаж, заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), розмір сплаченого єдиного внеску та інші дані, необхідні для обчислення та призначення страхових виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування:

ідентифікаційний номер платника (крім осіб, які через релігійні або інші переконання відмовилися від ідентифікаційного номера);

рік, за який внесено відомості;

розмір єдиного внеску за відповідний місяць;

сума сплаченого єдиного внеску за відповідний місяць;

позначка про особливі умови праці, що дають право на пільги із загальнообов'язкового державного соціального страхування;

сума виплат (доходу), з якої сплачено страхові внески за відповідний місяць;

кількість відпрацьованих застрахованою особою календарних днів (годин) за відповідний місяць;

інша інформація, необхідна для обчислення та призначення страхових виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

3) частина картки, що відображає здійснення виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Персональна облікова картка застрахованої особи зберігається в Пенсійному фонді протягом усього життя особи, а після її смерті - протягом 75 років на паперових та / або електронних носіях за наявності засобів, що гарантують ідентичність паперового та електронного документів.

4. Державний орган реєстрації актів цивільного стану за формою, встановлену відповідно до законодавства, протягом десяти робочих днів після реєстрації смерті особи подає відповідні відомості територіальному органу Пенсійного фонду.

5. Зміни та уточнення вносяться до відомостей реєстру застрахованих осіб у порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

6. Відомості про страховий стаж та заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), розмір сплаченого єдиного внеску та інші дані, що містяться в реєстрі застрахованих осіб, використовуються для обчислення та призначення страхових виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням.

Стаття 21. Захист інформації Державного реєстру

1. Пенсійний фонд забезпечує захист інформації Державного реєстру відповідно до законодавства.

Посадові особи органів, яким надається інформація з Державного реєстру, несуть згідно із законами України відповідальність за її використання не за призначенням та за недодержання вимог, встановлених законом.

2. Захист інформації Державного реєстру забезпечується шляхом:

додержання вимог щодо захисту інформації, встановлених відповідно до цього Закону та інших актів законодавства;

використання засобів обчислювальної техніки, програмного забезпечення, засобів зв'язку та інших засобів, які відповідають установленним вимогам щодо захисту інформації;

здійснення контролю за станом роботи щодо захисту інформації.

3. Контроль за додержанням вимог щодо захисту інформації Державного реєстру здійснюється центральним органом виконавчої влади у сфері інформації.

Стаття 22. Посвідчення застрахованої особи

1. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, одержують посвідчення застрахованої особи, яке є єдиним для всіх видів страхування та документом суворої звітності.

Порядок видачі та зразок посвідчення застрахованої особи затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Посвідчення застрахованої особи має номер, що відповідає номеру облікової картки застрахованої особи в Державному реєстрі і не змінюється протягом усього життя застрахованої особи.

2. Номер посвідчення застрахованої особи є обов'язковим для використання підприємствами, установами, організаціями всіх форм власності, фізичними особами у разі виплати доходів, з яких сплачується єдиний внесок.

3. За невиконання вимог, передбачених частиною другою цієї статті, посадові особи несуть відповідальність згідно із законом.

РОЗДІЛ VI. Повноваження фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування у сфері збору та обліку єдиного внеску

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЗБІР ТА ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ЄДИНОГО Внеску

Стаття 23. Повноваження фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. На виконання своїх повноважень фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування мають право:

1) безоплатно отримувати від Пенсійного фонду відомості про суми надходжень від сплати єдиного внеску, фінансових санкцій та суми коштів, перерахованих на їхні рахунки, а в разі виявлення розбіжностей - пись-

мову інформацію про причини таких розбіжностей;

2) безоплатно отримувати доступ до баз даних Державного реєстру в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

2. Фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування зобов'язані:

1) своєчасно надавати Пенсійному фонду відомості про свої рахунки, відкриті в Державному казначействі України для перерахування на них страхових коштів, та завчасно повідомляти про зміну таких рахунків;

2) надавати Пенсійному фонду відомості, необхідні для відкриття рахунків Пенсійним фондом у Державному казначействі України відповідно до цього Закону.

3. Фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування та Пенсійний фонд здійснюють обмін інформацією також в інших випадках, передбачених цим Законом. Порядок здійснення такого обміну визначається Пенсійним фондом спільно з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 24. Обов'язки банків щодо дотримання законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску

1. Банки під час відкриття рахунків зобов'язані вимагати від юридичних та фізичних осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, документи, що підтверджують їх взяття на облік в органі Пенсійного фонду як платників єдиного внеску.

2. Банки приймають від платників єдиного внеску, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, платіжні доручення та інші розрахункові документи на видачу (перерахування) коштів для виплати заробітної плати, на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок, та здійснюють видачу (перерахування) зазначених коштів лише за умови одночасного подання платником розрахункових документів про перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску або документів, що підтверджують фактичну сплату таких сум у порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду за погодженням з Національним банком України та центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

У разі невиконання цієї вимоги банки за рахунок власних коштів у порядку, встановленому Національним банком України, сплачують відповідному територіальному органу Пенсійного фонду суму, що дорівнює сумі несплаченого єдиного внеску, з правом зворотної вимоги до платників єдиного внеску щодо відшкодування цієї суми.

Стаття 25. Заходи впливу та стягнення

1. Рішення, прийняті органами Пенсійного фонду з питань, що належать до їх компетенції відповідно до цього Закону, є обов'язковими до виконання платниками єдиного внеску, посадовими особами і застрахованими особами.

Положення цієї статті поширюються лише на тих платників, які відповідно до цього Закону зобов'язані нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок.

2. У разі виявлення своєчасно не сплачених сум страхових внесків платники єдиного внеску зобов'язані самостійно обчислити ці внески і сплатити їх з нарахованням пені в порядку і розмірах, визначених цією статтею.

3. Суми недоїмки стягуються з нарахованих пені та застосуванням штрафів.

4. Територіальний орган Пенсійного фонду у порядку, за формою і в строки, встановлені Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики, надсилає платникам єдиного внеску, які мають недоїмку, вимогу про її сплату.

Вимога про сплату недоїмки є виконавчим документом.

Платник єдиного внеску зобов'язаний протягом десяти робочих днів з дня надходження вимоги про сплату недоїмки сплатити суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю.

У разі незгоди з розрахунком суми недоїмки платник єдиного внеску узгоджує її з органом Пенсійного фонду в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

У разі якщо згоди з органом Пенсійного фонду не досягнуто, платник єдиного внеску зобов'язаний сплатити суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю протягом десяти робочих днів з дня надходження рішення відповідного органу Пенсійного фонду або оскаржити вимогу до органу Пенсійного фонду вищого рівня чи в судовому порядку.

У разі якщо платник єдиного внеску протягом десяти робочих днів з дня надходження вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю, не узгодив вимогу з органом Пенсійного фонду, не оскаржив вимогу в судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти робочих днів з дня надходження узгодженої вимоги, територіальний орган Пенсійного фонду надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби вимогу про сплату недоїмки.

У випадках, зазначених в абзаці шостому цієї частини, територіальний орган Пенсійного фонду також має право звернутися до суду з позовом про стягнення недоїмки. При цьому заходи досудового врегулювання спорів, передбачені законом, не застосовуються.

5. Вимога територіального органу Пенсійного фонду про сплату недоїмки або рішення суду щодо стягнення суми недоїмки виконується державною виконавчою службою в порядку, встановленому законом.

6. За рахунок сум, що надходять від платника єдиного внеску або від державної виконавчої служби, погашаються суми недоїмки, штрафних санкцій та пені у порядку календарної черговості їх виникнення. У разі якщо

платник має несплачену суму недоїмки, штрафів та пені, сплачені ним суми єдиного внеску зараховуються в рахунок сплати недоїмки, штрафів та пені у порядку календарної черговості їх виникнення.

7. Сума недоїмки не підлягає списанню, зокрема в разі укладення з платником єдиного внеску мирової угоди відповідно до вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», крім випадків повної ліквідації юридичної особи або смерті фізичної особи, визнання її безвісно відсутньою, недієздатною, оголошення померлою та відсутності осіб, які відповідно до цього Закону несуть зобов'язання із сплати єдиного внеску.

8. У разі ліквідації юридичної особи - платника єдиного внеску або втрати платником з інших причин статусу платника єдиного внеску сума недоїмки сплачується за рахунок коштів та іншого майна платника. У такому разі відповідальними за погашення недоїмки є:

ліквідаційна комісія - щодо юридичної особи - платника єдиного внеску, що ліквідується;

юридична особа - щодо утворених нею філій, представництва або іншого відокремленого підрозділу - платника єдиного внеску, що ліквідується.

У разі недостатності у платника єдиного внеску коштів та іншого майна для сплати недоїмки відповідальними за її сплату є:

засновники або учасники юридичної особи - платника єдиного внеску, що ліквідується, якщо згідно із законом вони несуть повну чи додаткову відповідальність за її зобов'язаннями;

юридична особа - щодо утворених нею філій, представництва та іншого відокремленого підрозділу - платника єдиного внеску, що ліквідується;

правонаступники юридичної особи - платника єдиного внеску, що ліквідується.

У разі злиття, приєднання, виділення, поділу, перетворення платника єдиного внеску зобов'язання із сплати недоїмки покладаються на осіб, до яких відповідно до законодавства перейшли його права та обов'язки.

9. Передача платниками єдиного внеску своїх обов'язків з його сплати третім особам заборонена, крім випадків, передбачених законодавством.

10. На суму недоїмки нараховується пеня з розрахунку 0,1 відсотка суми недоплати за кожний день прострочення платежу.

11. Територіальний орган Пенсійного фонду застосовує до платника єдиного внеску такі штрафні санкції:

1) у разі ухилення від взяття на облік або несвоєчасного подання заяви про взяття на облік платниками єдиного внеску, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», накладається штраф у розмірі десяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

2) за несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску накладається штраф у розмірі 10 відсотків своєчасно не сплачених сум;

3) за донарахування територіальним органом Пенсійного фонду або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску накладається штраф у розмірі 5 відсотків зазначеної суми за кожний повний або неповний базовий звітний період, за який донараховано таку суму, але не більш як 50 відсотків суми донарахованого єдиного внеску;

4) за неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності, передбаченої цим Законом, територіальним органом Пенсійного фонду накладається штраф у розмірі десяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

5) за неналежне ведення бухгалтерської документації, на підставі якої нараховується єдиний внесок, накладається штраф у розмірі від восьми до п'ятнадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

6) за несплату, неповну сплату або несвоєчасну сплату суми єдиного внеску одночасно з видачею сум виплат, на які нараховується єдиний внесок (авансових платежів), накладається штраф у розмірі 10 відсотків таких несплачених або несвоєчасно сплачених сум.

12. Органи Пенсійного фонду застосовують до банків такі фінансові санкції:

1) за несвоєчасне перерахування або несвоєчасне зарахування на рахунки органів Пенсійного фонду сум єдиного внеску, фінансових санкцій, зазначених у частині одинадцятій цієї статті, нараховується пеня з розрахунку 0,1 відсотка зазначених сум, нарахована за кожний день прострочення їх перерахування (зарахування), та накладається штраф у розмірі 10 відсотків своєчасно не зарахованих (неперерахованих) сум;

2) за порушення вимог, передбачених частиною другою статті 24 цього Закону, накладається штраф у розмірі суми єдиного внеску, яка підлягає сплаті платниками.

13. Нарахування пені, передбаченої цим Законом, починається з першого календарного дня, що настає за днем закінчення строку внесення відповідного платежу, до дня його фактичної сплати (перерахування) включно.

У разі оскарження платником єдиного внеску вимоги про сплату недоїмки нарахування пені зупиняється з дня подання скарги до територіального органу Пенсійного фонду або позову до суду.

14. Про нарахування пені та застосування штрафів, передбачених цим Законом, посадова особа територіального органу Пенсійного фонду в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики, приймає рішення, яке протягом трьох робочих днів надсилається платнику єдиного внеску.

Суми пені та штрафів, передбачених цим Законом, підлягають сплаті платником єдиного внеску протягом десяти робочих днів після надходження відповідного рішення.

Зазначені суми зараховуються на рахунки органів Пенсійного фонду, відкриті в органах Державного казначейства України для зарахування єдиного внеску. При цьому платник у зазначений строк має право оскаржити таке рішення до органу Пенсійного фонду вищого рівня або до суду з одночасним обов'язковим письмовим повідомленням про це територіального органу Пенсійного фонду, який прийнято це рішення.

Оскарження рішення територіального органу Пенсійного фонду про застосування фінансових санкцій зупиняє перебіг строку їх сплати до винесення органом Пенсійного фонду або судом рішення у справі. Строк сплати фінансових санкцій також зупиняється до ухвалення судом рішення у разі оскарження платником єдиного внеску вимоги про сплату недоїмки, якщо застосування фінансових санкцій пов'язано з виникненням або несвоєчасною сплатою суми недоїмки.

15. Рішення територіального органу Пенсійного фонду про нарахування пені та/або застосування штрафів, передбачених частинами одинадцятю і дванадцятю цієї статті, є виконавчим документом.

У разі якщо платник єдиного внеску не сплатив зазначені в рішенні суми протягом десяти робочих днів, а також не повідомив у цей строк територіальний орган Пенсійного фонду про оскарження рішення, таке рішення передається державній виконавчій службі в порядку, встановленому законом.

Суми штрафів та нарахованої пені, застосованих за порушення порядку та строків нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску, стягуються в такому самому порядку, що і суми недоїмки із сплати єдиного внеску.

Суми штрафів та нарахованої пені включаються до вимоги про сплату недоїмки, якщо їх застосування пов'язано з виникненням та сплатою недоїмки.

16. Строк давності щодо нарахування, застосування та стягнення сум недоїмки, штрафів та нарахованої пені не застосовується.

17. Проведення у справах про адміністративні правопорушення здійснюється в порядку, встановленому Кодексом України про адміністративні правопорушення.

18. Від імені Пенсійного фонду розглядати справи про правопорушення, застосовувати фінансові санкції на підставі документів, що свідчать про винчнення правопорушення, мають право Голова правління Пенсійного фонду України, його заступники, начальники головних управлінь Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві, Севастополі та їх заступники, начальники управлінь Пенсійного фонду України в районах, містах, районах у містах та їх заступники.

19. Порядок оформлення та передачі до органів Пенсійного фонду матеріалів перевірок, проведених податковими органами, встановлюється Державною податковою адміністрацією України спільно з Пенсійним фондом.

Стаття 26. Відповідальність за порушення цього Закону

1. Посадові особи платників єдиного внеску несуть адміністративну відповідальність за:

порушення порядку нарахування, обчислення і строків сплати єдиного внеску; неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску;

подання недостовірних відомостей, що використовуються в Державному реєстрі, інших відомостей, передбачених цим Законом.

2. Застраховані особи, які не подають інформацію для внесення до Державного реєстру або подають недостовірну інформацію, притягаються до відповідальності згідно із законом.

3. Пенсійний фонд, його територіальні органи та посадові особи за розголошення інформації про застрахованих осіб, невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків, визначених цим Законом, несуть відповідальність згідно із законом.

Суми коштів, безпідставно стягнені територіальними органами Пенсійного фонду з юридичних і фізичних осіб, підлягають поверненню з рахунків Пенсійного фонду в триденний строк з дня прийняття рішення територіальним органом Пенсійного фонду або судом про безпідставність їх стягнення з одночасною сплатою нарахованої на ці суми пені, що визначається виходячи з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України.

Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року, крім підпункту 8 частини першої статті 1, підпунктів 7 та 8 (в частині пред'явлення посвідчення застрахованої особи), 9 частини другої статті 6, абзацу другого підпункту 1 частини третьої статті 20, статті 22 цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2014 року.

2. З дня набрання чинності цим Законом суб'єкти підприємницької діяльності, які обрали спрощену систему оподаткування відповідно до Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727/98 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва», розділу IV Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 77), нараховують, обчислюють та сплачують єдиний внесок відповідно до цього Закону.

3. З дня набрання чинності цим Законом платники страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, загальнообов'язкове державне соціальне страхування від випадку безробіття, загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворю-

вання, які спричинили втрату працездатності, вважаються платниками єдиного внеску.

Перереєстрація платників страхових внесків та застрахованих осіб не здійснюється. Пенсійний фонд спільно з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та Державною податковою адміністрацією України проводить звірення платників страхових внесків у порядку, встановленому Пенсійним фондом спільно з Державною податковою адміністрацією України за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

4. У період до перетворення Пенсійного фонду на неприбуткову самоврядну організацію відповідно до пункту 12 розділу XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» завдання та функції Пенсійного фонду та його територіальних органів щодо збору та ведення обліку єдиного внеску виконують відповідно Пенсійний фонд та головні управління Пенсійного фонду України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління Пенсійного фонду України в районах, містах, районах у містах.

5. До запровадження подання до Пенсійного фонду звітності щодо персоналізованих відомостей про заробітну плату (дохід, грошове забезпечення) застрахованих осіб, на яку нараховано і з якої сплачено єдиний внесок, та інших відомостей відповідно до частини другої статті 20 цього Закону стосовно всіх застрахованих осіб роботодавці, фізичні особи - підприємці та особи, які забезпечують себе роботою самостійно, зобов'язані подавати до територіальних органів Пенсійного фонду персоналізовані відомості про застрахованих осіб, з якими стався нещасний випадок на виробництві або професійне захворювання, а також осіб, яких звільнено з роботи за період після подання останнього звіту щодо персоналізованого обліку, в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

6. У разі погашення до 1 січня 2011 року заборгованості із сплати внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, що виникла до 1 липня 2010 року, заборгованість із сплати фінансових санкцій (пені та штрафів) підлягає списанню.

7. Заборгованість із сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, нарахованого до 1 січня 2011 року, не погашена станом на 1 січня 2011 року, з відшкодування фактичних витрат на виплату та доставку пільгових пенсій, із сплати фінансових санкцій та пені, що виникла до 1 січня 2011 року, підлягає розстроченню не більш як на 60 календарних місяців починаючи з 1 січня 2011 року.

Розстрочена сума підлягає сплаті (в тому числі пеня і штрафні санкції) рівними частками щокварталу не пізніше 20 числа місяця, що настає після зазначеного періоду, незалежно від факту виплати заробітної плати за цей період.

Повідомлення про розстрочення суми заборгованості, пені та штрафних санкцій надсилається платникам у встановленому Пенсійним фондом порядку.

Суми внесків, нарахованих на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, строк сплати яких не настав на 1 січня 2011 року, та суми нарахованого збору на обов'язкове державне пенсійне страхування до 1 січня 2004 року, строк сплати яких не настав на 1 січня 2011 року, не сплачені станом на 1 січня 2011 року, підлягають сплаті в порядку, що діяв до 1 січня 2011 року.

Стягнення заборгованості із сплати страхових внесків за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування та сум штрафних санкцій, нарахованих та/або не сплачених у період до 1 січня 2011 року, в тому числі страхових внесків, строк сплати яких на 1 січня 2011 року не настав, здійснюється фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування відповідно до законодавства, що діяло па момент виникнення такої заборгованості або застосування штрафних санкцій. Погашення заборгованості з використанням коштів, що надходять у рахунок сплати єдиного внеску, забороняється.

На період до повного стягнення заборгованості із сплати страхових внесків за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування та сум штрафних санкцій, нарахованих та/або не сплачених у період до 1 січня 2011 року, в тому числі нарахованих внесків, строк сплати яких на 1 січня 2011 року не настав, та відповідних штрафних санкцій за фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування зберігаються повноваження щодо контролю за правильністю нарахування, своєчасністю сплати страхових внесків, застосування фінансових санкцій, якими вони були наділені до набрання чинності цим Законом.

8. Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування формується на базі системи персоналізованого обліку внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

9. Прийняття законів про запровадження загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування та накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування здійснюєть-

ся одночасно з внесенням відповідних змін до цього Закону.

10. Визнати такими, що втратили чинність з 1 січня 2011 року:

Закон України «Про розмір внесків на деякі види загальнообов'язкового державного соціального страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 11, ст. 47 із наступними змінами);

статті 1-6, пункт 2 статті 7 Закону України «Про страхові тарифи на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 17, ст. 80; 2002 р., № 17, ст. 124; 2003 р., № 26, ст. 192; 2008 р., № 27-28, ст. 253; 2009 р., № 18, ст. 247);

пункти 3 та 4 статті 1, абзаци перший і другий пункту 1, пункти 2 та 3 статті 2, частини четверта - шоста статті 3, абзаци другий, четвертий - сьомий пункту 1, пункти 2-5 статті 4, стаття 5 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237 із наступними змінами).

11. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) пункт 1 статті 101 Кримінально-процесуального кодексу України викласти в такій редакції:

«1) податкова міліція - у справах про ухилення від сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також у справах про приховування валютної виручки»;

2) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 112):

а) назву та абзац перший частини першої статті 165¹ викласти в такій редакції:

«Стаття 165¹. Порушення законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і загальнообов'язкове державне пенсійне страхування

Порушення порядку нарахування, обчислення і строків сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування або подання недостовірних відомостей, що використовуються в Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування, іншої звітності та відомостей, передбачених законами України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» і «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», порушення встановленого порядку використання та здійснення операцій з коштами Пенсійного фонду України і Накопичувального фонду»;

б) назву та абзац перший частини першої статті 165² викласти в такій редакції:

«Стаття 165². Порушення законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття

Порушення посадовими особами підприємств, установ, організацій, фізичними особами, які використовують найману працю, порядку використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, несвоєчасне або неповне їх повернення, несвоєчасне подання або неподання визначених Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» відомостей, подання недостовірних відомостей про використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття»;

в) статтю 165³ викласти в такій редакції:

«Стаття 165³. Порушення законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності

Порушення посадовими особами підприємств, установ, організацій, фізичними особами - підприємцями, які використовують найману працю, фізичними особами, які не мають статусу підприємців та використовують найману працю, порядку використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійних захворювань, які спричинили втрату працездатності, несвоєчасне або неповне їх повернення, несвоєчасне подання або неподання встановленої звітності, подання недостовірної звітності щодо страхових коштів, несвоєчасне інформування Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України про річний фактичний обсяг реалізованої продукції (робіт, послуг), нещасні випадки на виробництві та професійні захворювання, що сталися на підприємстві, про зміни технології робіт або виду діяльності підприємства - тягнуть за собою накладення штрафу від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

г) назву та абзац перший частини першої статті 165⁴ викласти в такій редакції:

«Стаття 165⁴. Порушення законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням

Порушення посадовими особами підприємств, установ, організацій, фізичними особами, які використовують найману працю, порядку використання коштів загальнообов'язкового державного соціального

обов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, несвоєчасне або неповне їх повернення, несвоєчасне подання або неподання встановленої звітності, подання недостовірної звітності щодо використання страхових коштів»;

г) назву та абзац перший частини першої статті 188²³ викласти в такій редакції:

«Стаття 188²³. Перешкоджання уповноваженим особам Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування у проведенні перевірок

Вчинення дій, що перешкоджають уповноваженим особам Пенсійного фонду України у проведенні перевірок, пов'язаних з нарахуванням, обчисленням та сплатою єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також вчинення дій, що перешкоджають уповноваженим особам Пенсійного фонду України, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, Фонду соціального страхування з тимчасовою втратою працездатності у проведенні перевірок щодо використання страхових коштів у випадках, передбачених Законом»;

д) статтю 188²⁴ виключити;

е) частину першу статті 244² викласти в такій редакції:

«Органи Пенсійного фонду України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (стаття 165¹) та з перешкоджанням уповноваженим особам Пенсійного фонду України у проведенні перевірок (стаття 188²³)»;

е) текст статті 244⁹ викласти в такій редакції:

«Органи Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття (стаття 165²) та перешкоджанням уповноваженим особам органів Фонду у проведенні перевірок (стаття 188²³)».

Від імені Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники виконавчої дирекції Фонду, його заступники, керівники робочих органів виконавчої дирекції Фонду - центру зайнятості Автономної Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських, районних, міськрайонних, міських та районних у містах центрів зайнятості та їх заступники»;

ж) у частині першій статті 244¹⁰ цифри «188²⁴» замінити цифрами «188²³»;

з) у статті 244¹:

у частині першій слова і цифри «ухиленням від реєстрації як платника страхових внесків до Фонду, несвоєчасною або неповною сплатою страхових внесків, а також порушенням порядку використання страхових коштів (стаття 165³)» замінити словами і цифрами «порушенням законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням (стаття 165⁴)», та перешкоджанням уповноваженим особам органів Фонду у проведенні перевірок (стаття 188²³)»;

частину другу доповнити словами «керівники районних, міськрайонних, міських, районних у містах виконавчих дирекцій відділень Фонду»;

3) статтю 212¹ Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«Стаття 212¹. Ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування

1. Умисне ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, вчинене службовою особою підприємства, установи, організації незалежно від форми власності або особою, яка здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, чи будь-якою іншою особою, яка зобов'язана його сплачувати, якщо таке діяння призвело до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у значних розмірах, - карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Та самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування коштів у великих розмірах, - караються штрафом від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені особою, раніше судимою за ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, або якщо вони призвели до фактичного ненадходження до фондів загальнообов'язкового державного соціального

го страхування коштів в особливо великих розмірах, - караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.

4. Особа, яка вперше вчинила діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до притягнення до кримінальної відповідальності сплатила єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, а також відшкодувала шкоду, завдану фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня).

Примітка. Під значним розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в тисячу і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в три тисячі і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян, під особливо великим розміром коштів слід розуміти суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, які в п'ять тисяч і більше разів перевищують установлений законом неоподатковуваний мінімум доходів громадян»;

4) у пункті 5.7 статті 5 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 2003 р., № 10-11, ст. 87; 2004 р., № 52, ст. 563):

підпункт 5.7.1 викласти в такій редакції:

«5.7.1. До складу валових витрат платника податку належать суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, нараховані в порядку, встановленому законодавством»;

у підпункті 5.7.2 слова «суми внесків на пенсійне та інші види державного (соціального) обов'язкового страхування» замінити словами «єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

5) в Основах законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 23, ст. 121; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2009 р., № 18, ст. 247):

а) у частині шостій статті 6 слова «збору страхових внесків та» виключити;

б) статтю 9 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Страховий стаж обчислюється за даними, що містяться в системі персоналізованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а за періоди до запровадження системи персоналізованого обліку відомостей про застрахованих осіб - у порядку та на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше»;

в) у статті 14:

у частині першій слова «збір та» виключити;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Взяття на облік страховальників, забезпечення збору та обліку страхових коштів, контроль за повнотою та своєчасністю їх сплати, ведення Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, у тому числі персоналізованого обліку відомостей про застрахованих осіб, здійснює Пенсійний фонд України відповідно до законодавства».

У зв'язку з цим частину другу - шосту вважати відповідно частинами третьою - сьомою;

г) статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та визначення його розміру

Єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування - це консолідований страховий внесок на пенсійне страхування, страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, медичне страхування, страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, страхування на випадок безробіття, який в обов'язковому порядку сплачується страховальниками з метою забезпечення реалізації прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за соціальним страхуванням.

Розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування встановлюються Верховною Радою України.

Розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування має забезпечувати застрахованим особам виплати та надання соціальних послуг, передбачених законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для здійснення виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; компенсацію адміністративних витрат на забезпечення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування для страховальників, які використовують найману працю, визначається залежно від

класу професійного ризику виробництва, встановленого відповідно до законодавства»;

г) текст статті 22 викласти в такій редакції:

«Порядок здійснення платежів, строки сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування визначаються Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», порядок резервування коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування - законами України з окремих видів загальнообов'язкового державного соціального страхування»;

д) частину першу статті 24 замінити двома частинами такого змісту:

«Страховики складають звіти про результати своєї діяльності, подають їх Кабінету Міністрів України та оприлюднюють у засобах масової інформації.

Страховики здійснюють публічне оприлюднення зазначених у частині першій цієї статті звітів у розрізі доходів і видатків. Інформація про час і місце такого оприлюднення публікується разом із звітом».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

е) статтю 25 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Призначення матеріального забезпечення та надання соціальних послуг здійснюються на підставі відомостей, що містяться в системі персоналізованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а до впровадження такої системи - у порядку та на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше»;

б) у Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378; 2002 р., № 33, ст. 235; 2003 р., № 28, ст. 210; 2006 р., № 1, ст. 18; 2007 р., № 9, ст. 71):

а) частину другу статті 7 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«суму невикористаних та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності».

У зв'язку з цим абзаци четвертий - шостий вважати відповідно абзацами п'ятим - сьомим;

б) абзац перший частини шостої статті 12 доповнити словами «на невикористані та своєчасно не повернуті кошти Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності»;

в) абзац четвертий частини другої статті 15 та частину третю статті 19 після слів «соціального страхування» доповнити словами «невикористаних та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, сплати»;

г) абзац третій частини першої статті 23 після слів «податків і зборів (обов'язкових платежів)» доповнити словами «повернення коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності»;

г) пункт 2 частини першої статті 31 після слів «державного соціального страхування» доповнити словами «з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності»;

д) частину першу статті 35 доповнити словами «невикористаних та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності»;

е) абзац третій частини сьомої статей 42 та 43, частину першу статті 50, частину шосту статті 51 після слів «соціального страхування» доповнити словами «повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, сплати»;

е) абзац четвертий частини першої статті 49 доповнити словами «щодо повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності»;

ж) у тексті Закону слова «страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інші види загальнообов'язкового державного соціального страхування» замінити словами «єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

7) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46-47, ст. 403 із наступними змінами):

а) пункт 1 статті 8 доповнити словами «або на інших підставах, передбачених законодавством про працю»;

б) у статті 10:

у назві слова «та взяття на облік страховальників страховиком» виключити;

частину третю - сьому виключити;

в) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Добровільне страхування від нещасного випадку

Добровільно від нещасного випадку можуть застрахуватися:

1) особи, які забезпечують себе роботою самостійно - займаються адвокатською, нотаріальною, творчою та іншою діяльністю, пов'язаною з отриманням доходу безпосередньо від цієї діяльності, члени фермерського господарства, особистого селянського господарства, якщо вони не є найманими працівниками;

2) громадяни - суб'єкти підприємницької діяльності»;

г) в абзаци тринадцятому пункту 7 частини сьомої статті 17 слова «Інструкцію про порядок перерахування, обліку та витрачання страхових коштів, погоджену з Національним банком України і спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, іншої» виключити;

г) назву розділу III викласти в такій редакції:

«Розділ III
ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ФОНДУ
СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ»;

д) у статті 21:
пункт 11 частини першої виключити;
у частині другій слова «у Фонді соціально-го страхування від нещасних випадків» замінити словами «як платник страхових внесків»;

е) у статті 24:
пункт 1 виключити;
пункт 2 викласти в такій редакції:
«2) вести облік показників для визначення класу професійного ризику виробництва»;
е) доповнити статтю 24¹ такого змісту:
«Стаття 24¹. Права Фонду соціального страхування від нещасних випадків
Фонд соціального страхування від нещасних випадків має право:

1) користуватися в установленому порядку відомостями Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, необхідними для забезпечення виконання покладених на нього функцій;

2) відносити страхувальника до класу професійного ризику виробництва з урахуванням виду його економічної діяльності;

3) проводити перевірки дотримання підприємствами, установами і організаціями незалежно від форми власності, виду економічної діяльності та господарювання порядку використання страхових коштів, перерахованих Фондом на фінансування заходів, передбачених статтею 25 цього Закону;

4) проводити перевірки достовірності поданих страхувальниками відомостей про види економічної діяльності (у тому числі основний) підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання для віднесення страхувальника до класу професійного ризику виробництва з урахуванням виду його економічної діяльності;

5) отримувати необхідні пояснення (у тому числі в письмовій формі) з питань, що виникають під час перевірки;

6) застосовувати фінансові санкції та накладати адміністративні штрафи відповідно до закону»;

ж) у статті 34:
частину четверту після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«Допомога у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, страхова виплата у разі переведення потерпілого на легшу нижчеоплачувану роботу, відшкодування вартості поховання потерпілого та пов'язаних з цим ритуальних послуг надаються в порядку, встановленому правлінням Фонду соціального страхування від нещасних випадків».

У зв'язку з цим абзаці четвертий - дванадцятий вважати відповідно абзацами п'ятим - тринадцятим;

частину одинадцятую викласти в такій редакції:

«11. Під час обчислення середньомісячного заробітку враховуються всі види виплат, на які нараховувалися страхові внески»;

з) у статті 45:
пункт 4 частини першої виключити;
у частині другій:
пункт 2 виключити;

у пункті 4 слова «чисельність працівників, суму заробітної плати» виключити;
частину четверту виключити;

и) у статті 46:
у частині першій слова «збір та» виключити;

абзац п'ятий частини другої викласти в такій редакції:

«коштів, що надійшли від стягнення штрафів і пені із страхувальників та їх посадових осіб відповідно до закону»;

і) статтю 47 викласти в такій редакції:
«Стаття 47. Порядок визначення класу професійного ризику

Визначення класу професійного ризику виробництва за видами економічної діяльності здійснюється Фондом соціального страхування від нещасних випадків у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розмір страхового внеску підприємства залежить від класу професійного ризику виробництва, до якого належить підприємство за видом економічної діяльності. У разі якщо страхувальник провадить свою діяльність за декількома видами економічної діяльності, віднесення підприємства до класу професійного ризику виробництва здійснюється за основним видом його економічної діяльності.

У разі зміни виду економічної діяльності підприємства Фонд соціального страхування від нещасних випадків відповідно змінює належність цього підприємства до класу професійного ризику виробництва. Зміна класу професійного ризику здійснюється один раз на рік за результатами роботи страхувальника за минулий календарний рік. Новий клас професійного ризику встановлюється з початку поточного року.

У разі систематичного порушення нормативно-правових актів з охорони праці, внаслідок чого підвищується ризик настання нещасних випадків і професійних захворювань, а також у разі непровадження атестації робочих місць за умовами праці відповідно до законодавства підприємство у будь-який час за рішенням відповідного робочого органу виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків може бути віднесено на основі відповідного подання страхового експерта, який обслуговує це підприємство, до іншого, вищого класу професійного ризику виробництва. Такий захід може мати і зворотну дію з початку фінансового року, зокрема, у разі проведення атестації та затвердження заходів щодо покращення умов праці»;

і) частину першу статті 48 виключити;

й) статтю 49 виключити;

к) у статті 52:
частину другу виключити;

частину третю викласти в такій редакції:
«За порушення порядку використання коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного ви-

падку на виробництві та професійних захворювань, які спричинили втрату працездатності, несвоєчасне або неповне їх повернення, несвоєчасне подання або неподання встановленої звітності, подання недостовірної звітності щодо страхових коштів, несвоєчасне інформування Фонду соціального страхування від нещасних випадків про річний фактичний обсяг реалізованої продукції (робіт, послуг), нещасні випадки на виробництві та професійні захворювання, що сталися на підприємстві, про зміни технології робіт або виду діяльності підприємства страхувальник притягується до відповідальності згідно із законом»;

л) у першому реченні частини першої статті 55 слова «суми страхових внесків» замінити словами «визначення класу професійного ризику виробництва»;

останній абзац пункту 4 розділу XI «Прикінцеві положення» виключити;

8) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами):

а) статтю 1 доповнити пунктами 14 та 15 такого змісту:

«14) страхові внески - кошти відрахувань на страхування на випадок безробіття, сплачені згідно із законодавством, що діяло до набрання чинності Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», кошти єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, спрямовані на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття відповідно до пропорцій, визначених законом;

15) мінімальний страховий внесок - сума коштів, що визначається розрахунково як добуток розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід)»;

б) абзац третьої статті 2 викласти в такій редакції:

«обов'язковості страхування на випадок безробіття всіх працюючих на умовах трудового договору (контракту) та на інших підставах, передбачених законодавством про працю, за цивільно-правовим договором, військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби), осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, фізичних осіб - підприємців, а також добровільності такого страхування громадянами України, які працюють за межами України, членами особистого селянського та фермерського господарства, якщо вони не є найманими працівниками»;

в) у статті 4:
частину першу доповнити словами «особи, які забезпечують себе роботою самостійно, та фізичні особи - підприємці»;

частину другу виключити;

г) статтю 5 виключити;

р) у статті 6:
частину третю викласти в такій редакції:

«3. Члени особистого селянського та фермерського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України»;

частину четверту виключити;
частину п'яту доповнити словами і цифрою «профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону»;

д) у статті 8:
у частині першій слова «провадження збору та» виключити;

частину третю після слів «цим Законом» доповнити словами «іншими законами у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування»;

е) абзац одинадцятій частини першої статті 11 викласти в такій редакції:

«вносить центральному органу виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики пропозиції щодо розміру частини єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що спрямовується на страхування на випадок безробіття»;

е) у частині другій статті 12:
пункти 1 та 2 виключити;

в абзаці першому пункту 5 слова «нарахування, своєчасність сплати страхових внесків, а також» виключити;

ж) абзац другий частини першої статті 16 доповнити словами «у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування»;

з) у статті 17:
назву та абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Страхові внески
1. Кошти, що надходять на страхування на випадок безробіття від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, повинні забезпечувати:

частини другу - шосту виключити;

и) статті 18 та 19 виключити;

і) в абзаці першому частини першої статті 20 слова «у виконанні функцій збору страхових внесків і контролю за їх сплатою, що до формування та ведення інформаційної системи платників страхових внесків шляхом обміну інформацією про застрахованих осіб» виключити;

ї) у статті 21:
частини першу та другу викласти в такій редакції:

«1. Страховий стаж - період (строк), протягом якого особа підлягала страхуванню на випадок безробіття та за який щомісяця сплачено нею та роботодавцем страхові внески в сумі не менш як мінімальний страховий внесок, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини.

Період відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, отримання виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, крім пенсії (за винятком пенсії по інвалідності) та виплат за страхуванням на випадок безробіття, включається до страхового стажу як період, за який сплачено страхові внески виходячи з розміру мінімального страхового внеску.

2. Страховий стаж обчислюється за даними персоналізованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а за періоди до його запровадження - у порядку і на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Страховий стаж обчислюється в місяцях. Якщо сума сплачених за відповідний місяць страхових внесків менша, ніж мінімальний страховий внесок, цей період зараховується до страхового стажу за формулою:

ТП = Св: В,
де ТП - тривалість періоду, що зараховується до страхового стажу та визначається у місяцях;

Св - сума єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, сплаченого за відповідний місяць;

В - мінімальний розмір страхового внеску за відповідний місяць».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою;

й) у статті 34:
частину першу викласти в такій редакції:

«1. Фонд має право:
користуватися в установленому порядку відомостями Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, необхідними для забезпечення виконання покладених на нього функцій;

перевіряти достовірність відомостей, поданих роботодавцем для отримання коштів Фонду, дотримання порядку використання коштів Фонду та зупиняти виплати з Фонду в разі відмови або перешкоджання з боку роботодавця у проведенні перевірки, виявлення фактів подання ним Фонду недостовірних відомостей або порушення порядку використання роботодавцем коштів Фонду;

отримувати необхідні пояснення (у тому числі в письмовій формі) з питань, що виникають під час перевірки;

стягувати фінансові санкції та адміністративні штрафи, передбачені законом за порушення вимог цього Закону;

стягувати відповідно до закону кошти Фонду, виплачені особам, зареєстрованим як безробітні, у вигляді матеріального забезпечення на випадок безробіття та витратні на надання соціальних послуг безробітним у разі встановлення факту їх отримання на підставі недостовірних відомостей, поданих особою;

стягувати з роботодавця суму страхових коштів та вартість соціальних послуг, наданих безробітному в разі поновлення його на роботі за рішенням суду, а також незаконно виплачені безробітному суми матеріального забезпечення в разі неповідомлення роботодавцем Фонду про прийняття його на роботу;

вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також від фізичних осіб усунення виявлених фактів порушення законодавства про страхування на випадок безробіття»;

у частині другій:
абзац другий виключити;

в абзаці п'ятому слова «нарахування, своєчасність сплати страхових внесків, а також» виключити;

к) у статті 35:
частину другу викласти в такій редакції:

«2. Роботодавець зобов'язаний:

1) під час перевірки правильності використання коштів Фонду та достовірності поданих роботодавцем даних, зазначених у пункті 2 цієї частини, надавати посадовим особам органів Фонду необхідні документи та пояснення з питань, що виникають під час перевірки;

2) подавати виконавчій дирекції Фонду в установленому порядку відповідно до законодавства відомості про:

прийняття на роботу працівників;
розмір заробітної плати, використання робочого часу працівників, у тому числі прийнятості з наданням роботодавцю дотації за рахунок коштів Фонду на створення додаткових робочих місць для працевлаштування безробітних;

виплату застрахованим особам допомоги по частковому безробіттю;

використання коштів Фонду за іншими визначеними цим Законом напрямками»;

друге речення абзацу першого частини третьої викласти в такій редакції: «У разі подання недостовірних відомостей, передбачених пунктом 2 частини другої цієї статті, використання роботодавцем коштів Фонду з порушенням встановленого порядку роботодавця добровільно чи на підставі рішення суду повинен відшкодувати страховику заповнену шкодою»;

л) статтю 38 викласти в такій редакції:
«Стаття 38. Відповідальність за порушення цього Закону

1. Роботодавець несе відповідальність за: порушення порядку використання коштів Фонду, несвоєчасне або неповне їх повернення;

несвоєчасне подання або неподання відомостей, встановлених цим Законом;

подання недостовірних відомостей про використання коштів Фонду.

2. За порушення порядку використання коштів Фонду накладається штраф у розмірі наданої Фондом суми, використаної з порушенням.

3. Своєчасно не сплачені фінансові санкції стягуються із страхувальника в дохід Фонду в порядку, встановленому законом.

4. Строк давності в разі стягнення штрафних санкцій, передбачених цим Законом та Законом України «Про зайнятість населення», не застосовується.

5. Право застосовувати фінансові санкції та накладати адміністративні штрафи від імені Фонду мають керівник виконавчої дирекції Фонду, його заступники, керівники робочих органів виконавчої дирекції Фонду - центру зайнятості Автономної Республіки Крим, області, Київського і Севастопольського міських, районних, міськрайонних, міських та районних у містах центрів зайнятості та їх заступники»;

м) абзац п'ятий пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:
«До стабілізації економічного становища в Україні мінімальний розмір виплат, передбачених частинами другою та четвертою статті 23, частинною першою статті 26, частинною першою статті 33 цього Закону, визначається правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття під час затвердження бюджету Фонду виходячи з його реальних можливостей»;

9) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 14, ст. 71 із наступними змінами):
а) у статті 2:
пункти 9 та 10 викласти в такій редакції:

«9) страховий стаж - період (строк), протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, і за який щомісяця сплачено страхові внески (нею, роботодавцем) в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок;

10) страхові внески - кошти відрахувань на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, та за який щомісяця сплачено нею та роботодавцем або нею страхові внески в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок»;

б) статтю 7 викласти в такій редакції:
«Стаття 7. Обчислення страхового стажу

1. Страховий стаж - це період (строк), протягом якого особа підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, та за який щомісяця сплачено нею та роботодавцем або нею страхові внески в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини.

Період отримання виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, крім пенсій усіх видів (за винятком пенсії по інвалідності), включається до страхового стажу як період, за який сплачено страхові внески виходячи з розміру мінімального страхового внеску.

2. Страховий стаж обчислюється за даними, що містяться в системі персоналізованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а до впровадження такої системи - у порядку та на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше.

3. Страховий стаж обчислюється в місяцях. Якщо сума сплачених за відповідний місяць страхових внесків менша, ніж мінімальний страховий внесок, цей період зараховується до страхового стажу за формулою:

ТП = Св: В,
де ТП - тривалість періоду, що зараховується до страхового стажу та визначається у місяцях;

Св - сума єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, сплаченого за відповідний місяць;

В - мінімальний розмір страхового внеску за відповідний місяць.

До страхового стажу прирівнюється трудовий стаж, набутий працівником за час роботи на умовах трудового договору (контракту) до набрання чинності цим Законом»;

в) у статті 9:
у першому реченні частини першої слова «збір і» виключити;

абзац другий частини четвертої після слів «цим Законом» доповнити словами «іншими законодавчими актами»;

г) у статті 13:
у пункті 1 слова «збір та» виключити;

у пункті 4 слова «здійснює контроль за правильним нарахуванням, своєчасною сплатою страхових внесків, а також» виключити;

в абзаці другому пункту 6 слова «страхових внесків» замінити словами «страхових коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що спрямовуються на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням»;

г) у частині першій статті 19:
у пункті 1 слова «цим Законом» замінити словом «законом»;

після пункту 5 доповнити новим пунктом такого змісту:

«б) часткова сплата за путівки на санаторно-курортне лікування».

У зв'язку з цим пункт 6 вважати пунктом 7;

д) статті 21 та 22 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Порядок фінансування Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності страхувальників та інших отримувачів страхових коштів

1. Фінансування страхувальників-роботодавців для надання матеріального забезпечення найманим працівникам здійснюється районними, міжрайонними, міськими виконавчими дирекціями відділень Фонду в порядку, встановленому правлінням Фонду.

Підставою для фінансування страхувальників робочими органами відділень Фонду є оформлена за встановленим зразком заява-розрахунок, що містить інформацію про нараховані застрахованим особам суми матеріального забезпечення за їх видами.

Районні, міжрайонні, міські виконавчі дирекції відділень Фонду здійснюють фінансування страхувальників-роботодавців протягом десяти робочих днів після надходження заяви.

У разі якщо сума отриманих страхувальником від Фонду страхових коштів перевищує фактичні витрати на надання матеріального забезпечення, невикористані страхові кошти повертаються до робочого органу Фонду, що здійснив фінансування, протягом трьох робочих днів.

2. Страхувальник-роботодавець відкриває окремий поточний рахунок для зарахування страхових коштів у банках у порядку, встановленому Національним банком України.

Страхувальник-роботодавець, який є бюджетною установою, відкриває окремий рахунок для зарахування страхових коштів у відповідному органі Державного казначейства України в порядку, встановленому Державним казначейством України.

Кошти Фонду, що надходять на зазначений рахунок, обліковуються на окремому субрахунку.

Страхові кошти, зараховані на окремий поточний рахунок у банку або на окремий рахунок у відповідному органі Державного казначейства України (далі - окремий рахунок), можуть бути використані страхувальником виключно на надання матеріального забезпечення та соціальних послуг застрахованим особам.

Страхові кошти, зараховані на окремий рахунок, не можуть бути спрямовані на задоволення вимог кредиторів, на стягнення та підстави виконавчих та інших документів, за якими здійснюється стягнення відповідно до закону.

У разі порушення провадження у справі про банкрутство страхувальника-роботодавця страхові кошти, зараховані на окремий рахунок, повертаються до районної, міжрайонної, міської виконавчої дирекції відділення Фонду, яка в подальшому забезпечує надання матеріального забезпечення застрахованим особам. Фінансування такого страхувальника виконавчою дирекцією відділення Фонду припиняється.

3. Часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, дитячих оздоровчих закладів здійснюється Фондом у порядку, встановленому правлінням Фонду.

Стаття 22. Порядок сплати та відшкодування страхових коштів страхувальниками, іншими отримувачами коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

1. Часткова плата за путівки на санаторно-курортне лікування перераховується страхувальниками до органу Фонду, який надає путівку, в порядку, встановленому правлінням Фонду.

2. Страхувальники, інші отримувачі коштів Фонду зобов'язані у десятиденний строк після отримання рішення органу Фонду про повернення коштів перерахувати страхові кошти, використані за порушенням встановленого порядку використання, а також фінансові санкції, визначені у статті 30 цього Закону.

3. У разі якщо страхувальники та інші отримувачі страхових коштів вважають, що орган Фонду неправильно визначив суми страхових коштів, використаних за порушенням встановленого порядку, та фінансові санкції чи прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, або виходить за межі його компетенції, такі страхувальники та інші отримувачі страхових коштів протягом десяти календарних днів з дня отримання такого рішення мають право в письмовій формі звернутися до зазначеного органу Фонду із скаргою про перегляд цього рішення.

Орган Фонду зобов'язаний прийняти вмотивоване рішення та надіслати його протягом 20 календарних днів після отримання скарги страхувальника, іншого отримувача страхових коштів на їхню адресу поштою з повідомленням про вручення або надати під розписку. У разі якщо орган Фонду надіслав рішення про повну або часткову відмову у задоволенні скарги, страхувальники та інші отримувачі страхових коштів протягом десяти календарних днів з дня отримання відповіді мають право звернутися з повторною скаргою до органів Фонду вищого рівня або до суду»;

е) статті 23 та 24 виключити;

є) у статті 27:

пункти 3 та 5 частини першої викласти в такій редакції:

«3) отримувати в органах Фонду безоплатно інформацію про порядок використання коштів Фонду»;

«5) на фінансування з коштів Фонду фактичних витрат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням»;

у частині другій:

пункт 2 виключити;

у пункті 5 слова «обчислення та сплати страхових внесків» виключити;

пункти 6 та 7 виключити;

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8) надавати виконавчій дирекції відділення Фонду відомості про матеріальне забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону в порядку, встановленому правлінням Фонду»;

доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) у разі порушення провадження у справі про банкрутство повернути Фонду страхові кошти, зараховані на окремий рахунок»; частину третю виключити;

ж) у статті 28:

у частині першій:

у пункті 2 слова «сплати страхових внесків та» виключити;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) проводити перевірку правильності використання страхових коштів на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, у фізичних осіб, які використовують працю найманих працівників»;

доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) користуватися відомостями Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, необхідними для забезпечення виконання покладених на нього функцій»;

пункт 3 частини другої викласти в такій редакції:

«3) здійснювати контроль за дотриманням порядку використання, страхувальником страхових коштів»;

з) у частині першій статті 29:

у пункті 2 слова «та умови сплати страхових внесків і» виключити;

у пункті 4 слова «і сплати страхових внесків» виключити;

й) статтю 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Відповідальність за порушення встановленого порядку використання страхових коштів

1. Страхувальники та інші отримувачі страхових коштів у разі порушення порядку використання страхових коштів відшкодовують Фонду в повному обсязі неправомірно витрачену суму страхових коштів та/або вартість наданих соціальних послуг і сплачують штраф у розмірі 50 відсотків такої суми.

За несвоєчасне повернення або повернення не в повному обсязі страхових коштів відповідно до частини першої статті 21 та статті 22 цього Закону на страхувальників та інших отримувачів коштів Фонду накладається штраф у розмірі 10 відсотків несвоєчасно повернутих або повернутих не в повному обсязі страхових коштів.

Одночасно на суми несвоєчасно повернутих або повернутих не в повному обсязі страхових коштів і штрафних санкцій нараховується пеня в розмірі 0,1 відсотка зазначених сум коштів, розрахована за кожний день прострочення платежу.

2. За порушення порядку використання страхових коштів, несвоєчасне або не в повному обсязі повернення страхових коштів відповідно до частини першої статті 21 та статті 22 цього Закону, несвоєчасне подання або неподання звітів про використання коштів Фонду, інших відомостей, передбачених цим Законом, страхувальник, інший отримувач страхових коштів несе відповідальність відповідно до закону.

3. Своєчасно не сплачені та не відшкодовані страхові кошти відповідно до частини першої статті 21 та статті 22 цього Закону і фінансові санкції, передбачені частиною першою цієї статті, стягуються із страхувальника, іншого отримувача коштів Фонду у дохід Фонду в порядку, встановленому законом.

4. Право розглядати справи про адміністративні правопорушення і застосовувати фінансові санкції мають керівник виконавчої дирекції Фонду, його заступники, керівники виконавчих дирекцій відділень Фонду в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі та їх заступники, керівники районних, міжрайонних, міських, районних у містах виконавчих дирекцій відділень Фонду»;

і) у статті 35:

абзац перший частини другої замінити трьома абзацами такого змісту:

«2. Допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням, виплачується Фондом застрахованим особам починаючи з шостого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальної експертної комісією (далі - МСЕК) інвалідності (встановлення іншої групи, підтвердження раніше встановленої групи інвалідності), незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності у порядку та розмірах, встановлених законодавством.

Оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, здійснюється за рахунок коштів роботодавця у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, виплачується Фондом застрахованим інвалідам, які працюють на підприємствах та в організаціях товариств УТОГ і УТОС, починаючи з першого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності у порядку та розмірах, встановлених законодавством».

У зв'язку з цим абзаци другий та третій вважати відповідно абзацами четвертим та п'ятим;

в абзаци третьому частини третьої слова «абзацом другим» замінити словами «абзацом четвертим»;

і) у статті 50:

в абзаци першому частини першої слова «за рахунок сплачених застрахованими особами страхових внесків» виключити;

частину четверту виключити;

й) частину четверту статті 52 викласти в такій редакції:

«4. Допомога на поховання призначається не пізніше дня, що настає за днем звернення, і виплачується не пізніше наступного робочого дня після отримання страхувальником страхових коштів від Фонду відповідно до цього Закону»;

10) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2005 р., № 16, ст. 257; 2006 р., № 27, ст. 234, № 37, ст. 310; 2010 р., № 18, ст. 140):

а) абзац одинадцятий частини першої статті 1, абзац восьмий частини першої статті 36, абзац десятий частини першої статті 37, абзац шостий частини дев'ятої статті 47 виключити;

б) у тексті Закону слова «фонди соціального страхування» в усіх відмінках і «та фондів соціального страхування» виключити;

11) у Законі України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308 із наступними змінами):

а) у статті 3:

в абзаци дев'ятому пункту 3.4 останнє речення викласти в такій редакції: «Така сама сума є базою нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

пункт 3.5 викласти в такій редакції:

«3.5. При нарахуванні доходів у вигляді заробітної плати об'єкт оподаткування визначається як нарахована сума такої заробітної плати, зменшена на суму єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, який відповідно до закону справляється за рахунок доходу найманої особи»;

б) у статті 4:

у пункті 4.3:

у підпункті 4.3.6 слова «збір на державне пенсійне страхування або внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» замінити словами «єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

у підпункті 4.3.7 слова «збору на державне пенсійне страхування та внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» замінити словами «єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

пункт 4.4 виключити;

12) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

а) абзаци дев'ятий, двадцять перший, тридцять четвертий та тридцять шостий статті 1 викласти в такій редакції:

«мінімальний страховий внесок - сума коштів, що визначається розрахунково як добуток розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід)»;

«персоніфікований облік у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - персоніфікований облік) - організація та ведення обліку відомостей про застраховану особу, що здійснюється відповідно до законодавства і використовується в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування в установленому законодавством порядку»;

«страхові внески - кошти відрахувань на соціальне страхування, збір на обов'язкове державне пенсійне страхування та страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, сплачені (які підлягають сплаті) згідно із законодавством, що діяло раніше; надходження від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що спрямовуються на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

«страхувальники - роботодавці та інші особи, які відповідно до закону сплачують єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або є платниками відповідно до цього Закону»;

б) абзаци четвертий та п'ятий частини другої статті 5 виключити;

в) у частині третій статті 8 слова «встановлених цим Законом» замінити словами «встановлених законодавством»;

г) у пункті 2 частини першої статті 11 слова «та фермерські господарств» виключити;

г) у абзаци третьому пункту 1 статті 14 слова «та фермерські господарства» виключити;

д) пункти 4 та 5 частини першої, пункти 2 та 3 частини другої статті 16 після слів «в системі персоніфікованого обліку» доповнити словами «та Державному реєстрі загальнообов'язкового державного соціального страхування»;

е) статті 17-19 виключити;

є) у частині першій статті 21:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Облік усіх застрахованих осіб та персоніфікований облік надходжень від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також персоніфікований облік коштів накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування здійснюються в порядку, визначеному Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

підпункти 2-5 виключити;

12. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття актів, необхідних для його реалізації;

2) протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом забезпечити запровадження посвідчення застрахованої особи, передбаченого цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2010 року.
№ 2464-VI.